

Vor kommunale Lovgivning med dens Statteregler er simpel og enkel; den er bygget paa Næringsfrihed og har sin historiske Berettigelse, paa hvilken mangfoldige Livs- og Ejendomsforhold have udviklet sig. Lovforslaget, men særlig som det var i sin oprindelige Skikkelse med Hensyn til interkommunalbeskatning og hvortil Flertalsbetænkningen hentyder vilde skabe megen Forstyrrelse, forulempe Borgerne i deres Bedrifter og i deres frie Bevægelse, vilde gavne nogle Kommuner paa fleres Bekostning, vilde paabyrde kommunalbestyrelser og Forretninger indvillede Beregninger og Skriverier og i Stedet for eksisterende Uretfærdighed skabe ny.

Eksempel: En Mand ejer 100,000 Kr.; boende i Kommune A har han sin Formue anbragt i Næringsvirksomhed i Kommune B. Antager man Skatteprocenten i begge Kommuner at være 3 pCt. af Indtægten og denne at være 6,000 Kr., saa var Mandens Skat hidtil 180 Kr. til Kommune A. Efter Regeringens § 1 kan han fremtidig paalignes Skat af indtil 3 pCt. af Indtægten, og saa i Kommune B, i alt altsaa 360 Kr. aarlig. Manden har, af Hensyn til Sygdom eller Behagelighed, eller med stor Familie af Sparommelighed, bosat sig i Kommune A, derfor skal han nu dobbelt beskattes, eller som i Flertallets Forslag, (ny § 6), Skatten fuldstændig fradrages Kommune A til Fordel for Kommune B.

De heraf resulterende kommunale Forstyrrelser og personlige Forfølgelser ere indlysende.

Ogsaa Aktieselskaber vil man særbeskatte, baade fordi de bebyrde Kommunen, med Fattigvæsen og Skoler og fordi de blive skattefri Konkurrenter til de bosiddende Borgere.

Mindretallet finder saadan Dobbeltbeskatning uretfærdig og uklog; thi Aktieselskab er ofte Middel for de mindre velhavende til ved Sammenslutning at kunne konkurrere i Virksomhed med den store Kapital.

Alle Kommuner søge at drage nydannede Aktieselskaber til sig; thi samtidig med Arbejderbefolkningen stiger dermed ogsaa Handel og Omsetning i Kommunen og For-

ders og Ejendommens Værdi. Til en af Landets Kommuner maa de næringsdrivende, Aktiehaberne, jo dog altid blive skattepligtige, og efter Mindretallets Forslag vil ogsaa Næringskommunen faa sin Andel i denne Skat. Efter saavel Regerings- som Flertalsforslaget vil let de mindre bemidlede Arbejdere bebyrde den Nabo-kommune, hvor de have søgt Bopæl, medens de velhavende Ejere, der have søgt Bolig i samme Kommune, maa enten betale Skat til Næringskommunen og intet til Op- holdskommunen eller de blive dobbelt beskattede.

Det er navnlig Byerne, der ere utilfredse med den nuværende kommunalbeskatning, uagtet de, særlig Kjøbenhavn, drage til sig enhver Formue, der skabes i Landet samt alle Pensionister, Legater og milde Stiftelser. Kjøbenhavns Legatkapital udgør for Øjeblikket en Sum af 13 Millioner Kroner samlede fra hele Landet.

En delvis Beskatning til Næringskommunen af Aktieselskaber kan imidlertid begrundes ved nedenstaaende Betragtning, (idet det dog maa erindres, at den Mand der, om end for Fordels Skyld, risikerer sin Formue i nyttige, Virksomhed skabende, Aktieforetagender, gavner Samfundet mere end den Medborger, der lever udelukkende af Kupons af Statsobligationer):

En Borger i Kommune A antages at have sin Formue 100,000 Kr. anbragt i Statspapirer til $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente, Indtægt 3500 Kr., Indtægtskat altsaa 105 Kr. For at forøge Indtægten anbringer han Formuen i et Aktieforetagende i Kommune B og opnaar da en Indtægt af f. Eks. 6 pCt. eller 6000 Kr. aarlig. Af den forøgede Indtægt, af de 2500 Kr., kan der da være Nimeslighed for, at der svares Skat altsaa 75 Kr. til den Kom. B, der ydede Betingelserne for Indtægtsforøgelsen. Men naar Borgeren da i Kom. A paalignes Skat af sin hele Indtægt (6000 Kr.), bør fra denne drages den alt i Kom. B paalignede Skat, altsaa 180 Kr. — 75 Kr. Til Rest for Kom. Abliver 105 Kr., hvorved altsaa enhver har faaet sin Ret, og hvorved begrundes Mindretallets Vædringsforslag med Hensyn til Aktieselskaber.